

DEN STORE DANSKE FOLKEKOMEDIE

DET GAMLE GULD

after

MORTEN KORCH'S
ROMAN



A/S ASA Filmudlejning præsenterer

Det gamle Guld

efter Morten Korch's Roman.

Instruktion: Alice O'Fredericks.

Musik: Sven Gyldmark.

Sangtekst: Victor Skaarup.

Aksel Schiøtz synger »I Danmark er jeg født«.

Musik: H. Rung, Tekst: H. C. Andersen.

Fotografi: Rudolf Frederiksen.

Tone: Bent Høyer.

Dekorationer: Poul Henningsen.

Kopi: A/S Nordisk Films Teknik.

Produktion: Henning Karmark.

I HOVEDROLLERNE:

Niels Sværke	Poul Reichhardt
Martha Sværke	Maria Garland
Hans Sværke	Per Buckhøj
Sognefoged Dines Mikkelsen	Ib Schönberg
Grethe	Tove Maës
Jens, hendes Plejefar	Peter Malberg
Jacobine, hans Kone	Erika Voigt
Marie, Pige paa »Dybe«	Pia Ahnfelt-Rønne
Palle, Karl paa »Dybe«	Louis Miehe-Renard
Proprietær Karius	Sigurd Langberg
Clara, hans Datter	Birgitte Reimer
Hugo Davis	Jørn Jeppesen
Bankdirektøren	Poul Holck Hofmann
Arkæologen	Christen Møller
Maren, en Nabokone	A. Phister Andresen
Niels som dreng	Jørgen Henriksen

Dybeegaarden er en stor, smuk Gaard paa omtrent 300 Td. Land — Skov, Eng og Ager. Den har været i Familien Sværkes Eje i over 150 Aar. Martha — Konen paa Gaarden — er en stolt, lidt haard Kvinde, hærdet i Samlivet med sin Mand, Hans Sværke — en vag Natur med Hang til Spil. De har en eneste Søn, Niels, en klog og køn Dreng paa 10 Aar. En Dag bryder Ulykken ind over Familien. Hans Sværkes frygtelige Spillelidenskab har bragt ham paa Fallittens Rand, og Egnens rigeste Mand, Proprietær Karius, kommer for at kræve sin Ret: Gælden betalt — eller Overtagelse af Dybegaard.

For sent gaar det op for Hans Sværke, at Karius i flere Aar har stilet mod dette Maal.

Lille Niels er fortvivlet søgt ned til sit Yndlingssted — den store Runesten ved Fjorden. Med Ryggen mod den haarde Granit og de sære Skriftegn fra Vikingetiden, græder han sin Sorg ud. Her finder Sognefogeden, Dines Mikkelsen, ham. Sognefogeden holder meget af Niels og hans Forældre, og da han selv er uden Slægt, beslutter han at hjælpe. Han kautionerer — og faar udvirket, at Hans Sværke bliver paa Gaarden som Forpagter.

Samme Dag hænder det, at Jens — Gaardens Røgter — en Særling, der ikke kan glemme, at han som ung har været Cowboy i Texas — træder ind af Døren paa Dybe med en lille Pige paa Armen. Hendes Navn er Grethe, og da hendes Mor er død, og det lille Pus hverken har Far eller andre Paa-rørende, synes Jens, at Martha Sværke maa tage sig af hende. Men hun viser koldt Tanken fra sig, og af lutter Trods og for at skaffe den lille Pige et Hjem gaar Jens hen og gifter sig med Jacobine, en trivelig Enke med et hyggeligt lille Hus.

Og saa gaar Aarene. Niels er vokset op til en dygtig Landmand, og da hans Far dør, overtager han Forpagtningen. Hans eneste Tanke og Maal er at købe Gaarden tilbage. Grethe er blevet en køn og munter ung Pige. Hun tjener nu paa »Dybe« sammen med Marie og Karlen Palle. Tiden har graaet Martha Sværkes Haar, men endnu har hun sin stolte Vilje, og fuld af Beundring har hun set sin Søns Kamp for at drive Gaarden frem til det Mønsterbrug, den nu er.



Det er Niels, der har sat igennem, at Grethe tjener paa Gaarden, og hans Mor har en Fornemmelse af, at det en Dag vil vanskeliggøre hendes hemmelige Ønske at se Niels forlovet med Clara, — Karius' Datter og eneste Arving.

Clara har faaet en glimrende Opdragelse og har rejst meget i Udlandet, men hun vender stadig tilbage — drevet af sin Betagelse af Niels. Da det gaar op for hende, at hun forgæves har forsøgt at gøre Indtryk paa ham, bliver hun optændt af Vrede og Jalousi, og da hendes Far samtidig faar et stort Bud paa Dybegaarden, overtaler hun ham til at sælge.

Niels bliver ude af sig selv af Sorg — mange Aars haardt Arbejde har han lagt i Jorden paa Dybe. Karius minder om, at han har forkøbsret, men Niels ved, at det er ham umuligt at skaffe Pengene. At Manden, der vil købe Gaarden, er Hugo Davis, gør ikke Sagen bedre — tværtimod. Niels kender Davis fra Besættelsestiden og var senere med til at arrestere ham. Niels' Situation er desperat og Clara benytter sig af den til at indynde sig hos ham. Han falder for hendes Charme og ser vel ogsaa Chansen til at beholde sit eskede »Dybex«. Grethe, for hvem dette er et frygteligt Slag, forlader Gaarden, og først da hun er borte, gaar det op for Niels, hvor meget hun betød for ham, og at det er hende, han i Virkeligheden elsker.

Han passer sit daglige Arbejde, men det er, som om Glæden ved det har forladt ham. Men »ingen kender Dagen, før Solen gaar ned«, og Hjælpen kommer en Dag, da han mindst aner det. Taalmodigt følger han Plovturen bag sine dampende Heste, da han ser noget glimte i Mulden, der kastes tilside af Plovens Jern. Han standser og ser til sin Forundring, at det er en Halsring af svært, snoet Guld. Jorden har hjulpet sin Søn. Niels er stødt paa et stort Fund af Oldtidssmykker, hvis Værdi sætter ham i Stand til at købe Gaarden. Efter en Samtale med Clara er han atter en fri Mand, og hans eneste Tanke er at finde Grethe og faa hende tilbage til Dybegaarden. Hans Mor har erkendt sin Fejltagelse og ønsker kun at se sin Søn glad igen. Endnu en Gang skulle Davis krydse hans Vej — — men Niels overvinder alt, og en Dag begynder han sit Arbejde med samme Glæde som før, for bag ham paa Traktoren staar Grethe — hans unge Kone. —



Jeg har min Hest — (Jippih)

1

En vaskeægte Cowboy, der rider Dagen lang,
han hviler ud ved Baalet og synger denne Sang:
Jeg har min Hest, jeg har min Lasso (jippih)
jeg har en Sweethart i El Paso, (jippih)
min bedste Ven var Indianer (jippih)
han blev den sidste Mohikaner. (jippih)

2

Her har vi ingen Cowboys, her lyder ingen Skud,
men her er Livet dejligt, naar Bøgen springer ud.
Jeg har min Hest, den hedder Skimmel (jippih)
og der er Sol paa Danmarks Himmel. (jippih)
Naar andre priser fjerne Steder, (jippih)
saa synger jeg om mine Glæder. (jippih)

3

Jeg rider hele Dagen, og Solens Brand er slem,
men naar det saa bli'r Aften, ta'r jeg min Banjo frem.
Saa synger jeg om smukke Kvinder (jippih)
af dem man kun i Texas finder. (jippih)
Min Hest, den elsker Banjoklangen, (jippih)
den staar og vrinsker med paa Sangen. (jippih)

4

Naar glade Lærker jubler, og Himlen er saa blaa,
saa ta'r jeg ind i Skoven, her er saa skønt at gaa.
Maaske man tænker paa en Pige (jippih)
her i Naturens grønne Rige (jippih)
Og dér fra Fjorden blinker Vandet. (jippih)
jo, der er dejligst her paa Landet. (jippih)

5

Da jeg var i Alaska, jeg fandt en Bunke Guld,
saa tog jeg til Nebr-ska og drak mig mægtig fuld.
Og da Sneriffen tog min Skyder (jippih)
saa skreg jeg: Hands up, din Forbryder (jippih)
Slet ingenting en Cowboy frygter, (jippih)
det'r no'et andet med en Røgter. (jippih)

Noderne udsendes
af
Wilhelm Hansen
Musikforlag

DANATEX, KØBENHAVN

6

Jeg kender bare Danmark, men det er nok for mig,
min Fødeegn jeg elsker, jeg kender hver en Vej.
Se — Kornet bølgel blidt for Vinden (jippih)
og Solen kysser mig paa Kinden, (jippih)
Hver Sommer kommer de tilbage (jippih)
de lyse Nætter, lyse Dage. (jippih)